

VRBIS
ET REIPVBLICAE
LIPSIENSIS
MAGNIFICO SENATVI
LIBELLVM HVNC
MEQVE IPSVM ADEO
D. D. D. D.

VERIS
LIPSIAE
LIPSIENSIS
MAGNIFICO GENITAU
LIPSIETUM HINC
MAGA LIPSIAM VDO
PATER

Vid
conf
med
trans

qhorum in

*Viri Illustres, Magnifici,
Amplissimi, Consultissimique,
Patroni optimi,*

Quod adhuc Diuino mibi munere
contigit, ut in commentationum
mearum qualiumcunque dedica-
tionibus non quaerendi essent, ad
quorum ita benevolentiam conarer adre-
)is 3 pere;

pere; sed ultro se offerrent vel Principes
optimi vel patroni alii, quibus agerem gratias:
illud in hoc etiam libello vnu mihi venire,
vehementer gaudeo. Cum enim per se libera-
lius, laetius certe est gratias agere, quam pe-
tere beneficium: cum pudor, quem mea mihi
natura tribuit, alterum mihi perquam difficile
reddit, & non nisi magna aliqua necessitate ex-
primendum; ad alterum autem me impellit
atque incitat, ut vel sic aliqua aeris alieni
parte exsoluisse me videar. Vos ea mihi tribu-
istis, VIRI ILLUSTRES atque MAGNIFICI,
quae non nisi in eos solent a viris sapientibus,
hoc est vestri similibus, conferri, qui videantur
magni alicuius beneficij capaces. Vos enim me
coeli ruinam prius, quam hoc cogitantem euo-
castis in urbem vestram, cuius ciuem esse ipsum
in magna felicitatis parte non iniuria censetur;

euocatis autem scholae vestrae praeficiendum,
qui locus pro mei ordinis homine satis & amplius
& laetus esse putatur. Vos praesentem non
humanitate tantum estis complexi urbis huius
propria, sed insigni etiam liberalitate prosecuti,
quae tanto mihi fuit iucundior, quod
non importunis precibus datam, sed ab animo
vestro magno & munifico profectam intelligebam.
Quanti autem illud est, quod profecto
omnium puto maximum, quod in ipsa admini-
stranda prouincia licuit mihi homini peregrino,
& ignorantia rerum aliquantum timido, magna
tamen cum fiducia versari, seculo scilicet ac
certo, nihil a me ex utilitate scholae huius actum
iri & constitutum, cui non vos auctoritatem
vestram accommodaturi essetis. Qua quidem
ipsa re magnam mihi inieciisti curam atque
religionem, ne quid agam unquam, cuius vos

non possitis, conseruata dignitate vestra, atque
huius scholae salute, auctores fieri. Priuatam
vestram in me vel humanitatem vel liberalita-
tem praetereo sciens, in eo scilicet proposito
mansurus, quod cum primum in confessum ve-
strum amplissimum admissus essem declaraui,
me in his, quae ad munericis mei rationem per-
tinent, (in quo genere hanc pietatis meae pu-
blicam significationem pono) nullius ex Am-
plissimo Ordine priuatim patrocinium ambitu-
rum, pro patronis optimis habiturum cultu-
rumque vniuersos, & ea quidem sola referen-
darum gratiarum ratione usurum, quam solam
a me pro magnitudine vestra animi expectatis,
ut nimirum summa cura atque solicitudine ca-
ueam, ne quis reprehendere aliquando iudi-
cium de me vestrum iure possit. Similis causa
facit,

facit, ut, quae mihi offertur, digrediendi in
laudes vestras occasionem praetermittam, qui
nouerim scilicet, laudanda vos agere malle &
ad posteritatem omnem commemoranda, quam
laudari ab his, qui vobiscum viuunt, quorum-
que laudes adeo parum sincerae queant videri,
cum tantam habeatis bene faciendi laudantibus
materiem. Deum potius immortalem supplex
veneror, ut eum vobis, quem solum spectatis
consiliorum, vigiliarum, studiorum denique
vestrorum fructum cumulatissime tribuat, salu-
tem & felicitatem reipublicae; utque ea,
vestra sapientia atque integritate quam diutis-
sime prosperrimeque gubernata, filiis vestris,
& ab his qui nascentur, gratiam vobis debi-
tam ita referat, ut, renouata per illos nomi-
nis vestri atque meritorum gloria, non vobis

a se relatam gratiam, sed nouo ipsa se affectam
munere gratulabunda agnoscat. Scrib. Lipsiae
a. d. xxiiii. Iul. cccc xxxi.

Amplissimi Ordinis Vestri

addictissimus cliens

Ioh. Matthias Gesnerus

Cum

Faustus & cano
noxa i
Bonifacius m
quo coetus at
nolram habet
gta, & norme
qualicunque r

* Acta res 2.